

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 335

Říjen 1983

28. OKTÓBER

Dr. Ján Papánek

V dobe prvej svetovej vojny bolo treba veľkého politického úsilia a obetí na životoch, aby bojujúce mocnosti boli presvedčené o životaschopnosti československého ľudu a jeho túžbe žiť v slobode. Vtedajšie spojenecké veľmoci - Franciia, Angliia, Itália a Spojené štáty - vzali do svojho mierového programu tiež vytvorenie neodvislej demokratickej Československej republiky.

Tak postupne a v etapách sa rodil 28. október, deň samostatnosti. 18. októbra 1918 vyhlásená bola dočasná vláda v exilu, ktorá mala iba troch členov, T. G. Masaryka, E. Beneše a M. R. Štefánika. S touto sa mala dohodnúť zvláštna delegácia domáceho odboja na čele s dr. Karlom Kramárom, ktorá z Prahy išla do Ženevy, aby sa dočasná vláda rozšírila a pribrala i domácich činiteľov. Medzitým však vývoj na bojištiach mal tak rýchly spád, že bolo treba činu doma v Prahe a tak politickí činitelia, ktorí ostali doma, na čele s Antonínom Švehlom a Vávrom Šrobárom vyhlásili neodvislosť československých zemí 28. októbra 1918 (ktorú 30. októbra doplnila slovenská deklarácia v Turčianskom sv. Martine. To všetko sa odohralo bez prelievania krvi, pretože celý národ bol v úsilí po slobode jednotný. Každý jeho člen cítil a prežíval dobu radosti, tešil sa, že začína sám sebe vládnuť. Krv za túto slobodu bola prelievaná a obetovaná najlepšimi synmi národa na svetových bojiskách v legiách v Rusku a na Sibírii, vo Francii a v Itálii, a v domácom odboji a za veľkej pomoci amerických krajanov.

Tak sa národ konečne zbavil Habsburgov a nadvlády Maďarov. Presto je podivuhodné, smutné i ponižujúce, že dnes niektorí československí intelektuálovia v exilu zabúdajú na túto slávnú dobu obetí a víťazstva po dlhej porobe a pozývajú si Habsburgov za spolupracovníkov. Masarykovskú dobu pokládajú za prekonanú a chcú čerpať z habsburgskej monarchie.

Behom dvadsiatyoch rokov jsme tento deň neodvislosti, národný sviatok, oslavovali po všetkých československých krajoch opravdu manifestačne. Spomínam ako som každým rokom chodieval po roznych končinách Čiech, Moravy, Slovenska i Podkarpatskej Rusi, účastnil sa shromáždení a tešil sa z rastúcej a upevňujúcej sa československej demokracie, ktorá bola celé roky príkladom iným krajinám sveta. Dnes je v Československu snaha vymazať tento deň zo slávných a pamätných dob československých štátnych a národných dejín. Smutná je skutočnosť, že je snaha vymazať z dejín i národných dejateľov tejto veľkej doby. Prežívame časy, keď chcú národu nanútiť, že Československá republika vznikla až v roku 1948, aby zabúdol na doby svojej slávy a poddal sa bez odporu.

V nezabudnutelných dňoch 28. októbra, keď každý túži, aby ľudské, politické a demokratické slobody boli československému ľudu prinavrátené, si musíme uvedomovať, že každý národ a štát v svojej medzinárodnej politike ochraňuje v prvom rade svoje vlastné záujmy a len pokiaľ záujmy iných národov spadajú do tohoto rámca, chráni a podporuje aj záujmy druhých štátov.

Naším hlavným úkolom musí neustále byť, aby záujmy československého ľudu spadali do tohoto rámca záujmov demokratických krajín ako tomu bolo behom prvej i druhej svetovej vojny.

Tak je treba se dívat' in na to, čo sa odohrávalo posledné tri roky v Madridu. Tam sa jednalo okrem iného o uchovanie ľudských slobod a práv v Europe, o ich návratu, kde boli stratené a o ich získanie tam, kde ich dosiaľ nebolo. Nedostatky, prenasledovania občanov v komunistických zemiach, najmä v Československu boli na konferenciách postupne odhalované a boli v konečných dokumentoch aj zaznamenané, ale prevádzanie, plnenie záväzkov v budúcnosti - len nedávno znovu potvrdených - bolo prenechané ich pachateľom.

Nebolo tam docielené, aby československý človek opravdu radostne mohol oslavovať deň svojej neodvislosti 28. októbra. Začína sa však vytvárat' medzinárodné ovzdušie, ktoré prinutí utláčateľ'a brat' do ohľadu medzinárodnú mienku.

Totalitárne krajiny pri omedzovaní osobných slobod a pri stálych nedostatkoch doma, môžu udržať a udržujú pokoj vo vlastných zemiach len tým, že sa snažia vyvolávať a vyvolávajú nepokoje a výboje v zahraničí.

Veľmi názorne sa to ukázalo pri zostrelení korejského dopravného lietadla so 269 osobami. Vetovanie rezolúcie Spojených národov Sovietmi nám pripomína sovietske vetovanie rezolúcie v roku 1948, keď sme žiadali, aby Spojené národy vyšetrili zásah Sovietov do vnútorných pomerov Československa.

V medzinárodnom spolunažívaní sme ešte nedošli tak ďaleko, aby zločinci či už sú to jednotlivci, skupiny ľudí alebo celé národy a štáty, boli hnaní na súd a trestaní. Dnes ich môže odsúdiť len medzinárodná verejná mienka, ale to nestačí.

Je doležité, aby exil prejavil svoju jednotu aspoň tým, že opravdu zasväti 28. október, deň neodvislosti Československa a si uctí veľikánov, ktorí sa zaslúžili o národnú slobodu a štátnu neodvislosť.

Vice President George Bush promluvil 21. září 1983 ve Vídni k národům Střední Evropy

Před návratem do Spojených států ze své návštěvy sedmi států, včetně Rumunska a Maďarska, Vice President George Bush se zastavil ve Vídni, kde měl projev o zahraniční politice USA, zejména pokud se týká zemí, které se t.č. nacházejí v sovětském bloku. Níže přinášíme v anglickém znění části jeho projevu, které se týkaly Československa, Jalty, Závěrečného Aktu z Helsinek a jiných důležitých aspektů americké zahraniční politiky.

“... The ties of my country to Central Europe are many, our histories are often intimately intertwined. The founder and President of the first Czechoslovak Republic, Thomas Masaryk, married an American. Sixty-five years ago this October, he wrote the Czechoslovak Declaration of Independence, a document founded on the same “historic and natural” rights that guided our own forefathers in writing our Declaration of

VESTNIK

October 1983

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$5.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Rijen 1983

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$5.00 - Mimo USA \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon: 656-1117

Independence. To quote from the document written by Masaryk: "We accept and shall adhere to the ideals of modern democracy, as they have been the ideals of our nation for centuries". The "nation of Comenius", he said, accepts "the principles of liberated mankind, of the actual equality of nations, and of governments deriving all their just power from the consent of the governed."

"... The Czechoslovak Republic, which lasted from 1918 until 1938, was one of the most prosperous countries in Europe; its charter guaranteed "complete freedom of conscience, religion and science, literature and art, speech, the press, and the right of assembly and petition".

"... Today, according to their own constitution, the Czechs are promised the same freedoms; so too, by written law and international treaties to which the Soviet Union and the governments of Eastern Europe are signatories, are the people of other countries in the region promised these basic human rights. But we have seen how often governmental deeds diverge from official promises. The people in many parts of Eastern Europe must now carry on their culture, their traditions, underground and in fear".

"But there are groups, such as the Charter 77 movement in Czechoslovakia, and Solidarity in Poland, which have sought to persuade their government to abide by their own laws and international commitments. Because of these individuals, who courageously demand their human rights... European culture on the eastern side of the continent will never die...".

"The United States shares with these people a vision of Eastern Europe in which respect for human rights becomes the norm and not a rare concession to international pressure, where prosperity and advancement replace economic backwardness, and openness overcomes barriers to human contacts and economic cooperation. In approaching the problems of the region, United States policy is guided by certain constants: **First, we recognize no lawful division of Europe.** There is much misunderstanding about the substance of the Yalta conference. Let me state as clearly as I can: **There was no agreement at that time to divide Europe up into "spheres of influence";** on the contrary, the powers agreed on the principle of the common responsibility of the three allies for all the liberated territories. The Soviet Union pledged itself to grant full independence to Poland and to all other states in Eastern Europe, and to hold free elections there. The Soviet violation of these obligations is the primary root of East-West tensions today."

"A similar misunderstanding exists about the Helsinki Accord. Some argue that Helsinki endorses the status quo, the present division of Europe. **We reject this notion.** At review sessions in Belgrade, Madrid, and the upcoming session here in Vienna in 1986, we have stated and will continue to insist that the heart of Helsinki is a commitment to openness and human rights."

"Let me stress here that the United States does not seek to destabilize or undermine any government, but our attitude

towards the region is informed by a sense of history - of **European** history. For this reason we support and will encourage all movements toward the social, humanitarian and democratic ideals which have characterized the historical development of Europe... We share with the people of Eastern and Central Europe three basic aspirations; freedom, prosperity and peace. We recognize the diversity and the complexity of the region. Of Austria's neighbors to the East, some have shown a greater measure of independence in conduct of their foreign policy. Some have introduced greater openness in their societies, lowered barriers to human contacts, and engaged in market-oriented economic reforms. Others, unfortunately, continue to toe the Soviet line. Their foreign policy is determined in Moscow, and their domestic policies still flagrantly violate the most fundamental human rights... In our relations with the countries of Eastern Europe, we take these differences into account. Our policy is one of differentiation - that is, we look to what degree countries pursue autonomous foreign policies, independent of Moscow's direction; and to what degree they foster domestic liberalization - politically, economically and in their respect for human rights. The United States will engage in closer political, economic and cultural relations with those countries, which assert greater openness or independence. We will strengthen our dialogue and cooperation with such countries...".

"... We are not saying that countries must follow policies identical to those of the United States. We will not, however, reward closed societies and belligerent foreign policies - countries such as Bulgaria and Czechoslovakia, which continue to flagrantly violate the most fundamental human rights...".
"... The countries of Eastern Europe have a choice to make. They can close themselves off, or they can open up and join the world economy positively as traders rather than debtors...".

"Freedom is the essential component of progress - the freedom of each individual to bring his knowledge and wisdom to bear on the economic decisions that will directly affect his life. This requires freedom of information, the free flow of ideas and the free movement of people. We take these freedoms to be fundamental, moral precepts; but they are also practical necessities. If a society revises history to suit ideological needs; if it censors information, if it punishes imaginative and creative individuals and discourages initiative in its people - that society condemns itself to ignorance and backwardness and poverty...".

"Just as freedom and prosperity go hand in hand, so, too, are freedom and prosperity linked to peace. I know that the people of Central Europe, who have such an intimate experience of the wastes and horror of war, ardently yearn for peace...".
"... But a prerequisite for peace is respect for international law. Regretably, the Soviet Union and most of the Warsaw Pact countries, continue to flout the human rights agreements to which they are all signatories."

"I come away from Eastern Europe with a strong sense of its diversity, a strong sense of the uniqueness of each country. With

uspořádal večer malíře Alfonse Muchy s výstavkou jeho plakátů.

Po krátké schůzi oznámila ses. Vrázová program Rady pro nejbližší dobu a představila naše členy br. Emanuela Semeráda a jeho ženu Jeanette, kteří nám připravili velice zajímavý večer vyprávěním o své cestě do Tibetu a Číny. Semerádovi byli mezi prvními 500, kterým bylo dovoleno navštívit Tibet. Bylo to neobvyklé cestování, doprovázeno filmem, který zachytil nám neznámá místa Tibetu, jeho lid a jeho život ve vysokých horách. I vyprávění o Číně nás upoutalo a děkujeme svým členům za poutavý večer. Návštěva byla neobvykle veliká.

Po schůzi následovalo obvyklé pohoštění. Bláží Čiháková

28. říjen v Detroit, Mich.

Oblastní výbor ČSNRA vydal k 28. říjnu velice vkusnou pozvánku s anglickým textem. V příloženém zpravodaji "Náš kalendář" byly uveřejněny další podrobnosti o slavnosti, která se bude konat v neděli dne 30. října v kulturním středisku Sokola na 23600 West Warren, Dearborn Heights.

Po slavnostním obědě bude následovat bohatý program, ve kterém se připojí k ČSNRA, Michigan District členové Sokola Detroit, abychom vzpomenuli společně 28. října 1918, kdy z vůle Čechů a Slováků vznikla svobodná Československá republika. Při této příležitosti vystoupí: Miluška Šimková, mezzosporán - členka australské opery v Sydney v pásmu: Písně mé vlasti; Joseph Vilímek - housle - člen Filharmonického orchestru ve Flintu; Gita Begin - piano - absolventka konservatoře v Praze a členové taneční skupiny z Owosso.

Program začne v hlavním sále Sokola ve 2 hodiny odpoledne promítáním diapositivů o Československu. Během této první hodiny každý nalezne vhodné místo k sezení v kruhu svých přátel, aby hlavní část programu mohla začít bez vyrušování.

Mimo vystoupení účinkujících bude promítán také krátký dokumentární film o prezidentu Osvoboditeli T. G. Masarykovi. Po programu následuje přátelská beseda.

Snack Bar bude otevřen celé odpoledne. Velký výběr knih a gramodesek. Nenechte si ujít tento krásný zážitek a svou účastí podpořte toto významné výročí pro Čechy a Slováky v celém světě. Vstupné \$3.00; do 18 let \$1.50.

4. prosince (December) - neděle

Sokol Detroit pořádá výroční Československé odpoledne ve svém Kulturním středisku v Dearborn Heights, které začne v poledne podáváním oběda.

Na fond k uctění památky bratra Antonína Beneše, dlouholetého člena a funkcionáře ČSNRA přispěli: Marie a Josef Samsinák \$10.00; John Sramek \$10.00. Děkujeme všem dárcům za podporu Michiganského výboru ČSNRA a příspěvky na tiskový fond. Doufáme, že uslyšíme také od těch, kteří nám již dlouho nic neposlali.

Informace - programy: Br. John Šrámek, 53321 Villa Circle, Utica, Mi. 48087. Tel.: 781-4107.

Odbočka San Diego

V Československu nemohou výročí vzniku samostatnosti státu vzpomínat, kdežto my, ve svobodném světě tak můžeme učinit! Češi, Slováci a naši američtí přátelé z oblasti San Diego a okolí učiní tak v pátek 28. října v 7.30 hodin večer 1983. Sejdeme se v sále pod kostelem Sester Benediktinek - 3888 Paducah Dr. Od jihu výjezd z FWY 5 na Balboa Ave., od severu na Pacific Beach.

Na programu: Projev k 28. říjnu přednese univ. profesor dr. Ivo Feierabend. Následuje hudba, zpěv a promítání diapositivů Československa (Prof. dr. J. Mráček a dr. Marie Dolanská).

Vstup volný. Přiveďte sebou své přátelé i své dospělejší děti. Necht' na tomto slavnostním večeru neschází nikdo z nás, kteří se hlásíme k odkazu Prezidenta Osvoboditele - T. G. Masaryka.

28. říjen v Los Angeles

K 65. výročí Československé republiky pořádají přátelé slavnostní schůzi ve znamení "Renounce Yalta", jak zní anglická pozvánka, v sobotu odpoledne 29. října. Hlavní myšlenkou této schůze v zahradě manželů Brožkových v Pasadena, Cal. je znovuzrození všech ujařmených národů za Železnou oponou. Program pořádá Czech Republican Group, účinkovat budou krojovaná družina Československých tanečníků a členové Sokola. Pořádá se u p. Stanislava Brožka a jeho ženy, 1501 South Marengo Avenue, Pasadena, Cal.

Krajanský výbor, Cleveland

vyslal tuto pozvánku:

Milí přátelé:

Krajanský výbor, sdružující čelné čl. organizace v Clevelandu, vás srdečně zve na oslavu 65. výročí založení Československé republiky, kterou pořádá v sobotu večer 29. října v 7 hodin večer v historické České národní síni, 4939 Broadway Avenue.

V kulturním pořadu večera vystoupí náš milý host z Austrálie, sopranistka Miluška Šimková, stálá členka opery v Sydney, přednesem "Písní mé vlasti" a clevelandská Staročeská dechovka za řízení Lubomíra Hromádky se představí výběrem hudby českých skladatelů.

Věříme, že i vás přivítáme mezi milými hosty a prosíme vás, abyste se také stali sponsorsy této tradiční oslavy v Clevelandu. Příspěvek sponsora je \$25 a co-sponsora \$10. Šek laskavě vystavte na Krajanský výbor nebo Czechoslovak Committee of Cleveland a zašlete ho na adresu: Krajanský výbor, P.O. Box 347, Cleveland, Ohio 44127. Všechny dary Krajanskému výboru jsou odpočítatelné z daní. Seznam šlechetných dárců bude přiložen k programu slavnosti.

Dary - In Memoriam

K uctění památky ses. Ládi Svrčkové - Čs. ženská národní rada v exilu	\$100.00
a ses. předsedkyně Milady Ferjenčíkové	100.00
K uctění památky dr. Jindřicha Lauricha - Odb. Gen. Štefánik, III.	100.00
pí. Jarmily Drábkové věnují Jaroslav a Ludmila Němcovi, Washington, D.C.	25.00

Dary na činnost

Oscar a Anna Wageman, MA	5.00
Col J. J. Pospíšil, NE	11.25
Ivo M. Klíma, Md., NY	13.00
Joseph P. Zacharda, IL	14.00
Joseph S. Růžička, MN	9.00
Karel V. Vít, CA	8.00
Miloš Táborský, MI	19.00
Členské příspěvky odboček Odb. Gen. Milan R. Štefánik, IL	66.00
V rámci nálepkové akce Dan Pavlicka, Texas	29.00

Stipendia a půjčky pro universitní studenty československého původu:

Maticе vyššího vzdělání (Council of Higher Education), James and Helen Hovorka Endowment Fund, P.O. Box 134, Brookfield, Illinois 60513, telefon 312 - 485-0547 uděluje stipendia a bezúročité půjčky studentům druhého nebo vyšších ročníků universit československého původu až do výše \$500.00 na jeden semester. O podrobnější informace a formuláře pište Mrs. Sonja K. Bečvář na výše uvedenou adresu.

Tato pomoc studentům si zasluhuje také naši podporu. Dary na Fond jsou odpočítatelné z daní. Šek na James and Helen Hovorka Endowment Fund může být zaslán přes naši organizaci, nebo přímo do jejich kanceláře.

Konečně jí bylo dopřáno, aby toto pověstné české město navštívila. Její cesta Chicagem vedla také na český hřbitov, aby se poklonila památce českých krajanů, kteří sní svůj věčný sen na tomto hřbitově. Navštívila také naši českou útulnu, pomník to obětavosti a prozíravosti našich předků - krajanů, kteří obětovali mnoho práce a finančních prostředků, aby pro naše starší krajany a občany zřídili krásný dům odpočinku.

22. října t.r. oslavovala Útulna otevření nových zmodernizovaných částí, kde jsou umístěna nová zařízení pro ulehčení žití našich krajanů. Této slavnosti, kterou řídili p. předseda F. Vodrážka a ředitel Petr Brandler, dodala lesku účast naší umělkyně Milušky Šimkové, členky australské opery v Sydney. Zaspívala našim stařenkám a starcům a i četným hostům české písně, za což sklídila neobvyklý úspěch.

Ten samý večer nás pak naše umělkyně obšťasnila koncertem na Velehradě. Jevišťe bylo vyzdobené květinami a stuhami v našich barvách a osvětlení tomu dávalo důstojný vzhled na místo, kde se vzpomínalo a oslavovalo 65. výročí vzniku Československé republiky. Program zahájil předseda Oblastního výboru ČSNRA br. F. Desenský, který představil řečníka br. dr. L. Rozbořila, který měl výstižný projev o Československé republice. Dále byla představena naše krajanka, operní zpěvačka Miluška Šimková a pí. Jiřina Černá, která ji doprovázela na klavír. Miluška Šimková zaplnila svým zpěvem program celého večera. Její zpěv přicházel ze srdce a naplňoval srdce všech přítomných, často bylo vidět zavhlé oči jak u žen tak i u mužů. Zatím, co je v rodné zemi národní zpěv utlačován, v cizině je však ctěn. Těší se tím větší úctě když je pronášen s citem, a to je co Miluška Šimková umí. Posluchači ji odměnili nejen potleskem, ale i se slzami v očích, za které se nestyděli.

Byl to krásný večer, který nám připravila naše krajanka Miluška Šimková, na který hned tak nezapomeneme. Děkujeme jí nejen za ten zpěv, ale především za tu její obětavost a lásku se kterou koná tak krásnou práci pro náš národ. Za její obětavost jí přejeme hojnost zdraví i duševní pohody, úspěchů a aby mohla dlouhá léta konati tak zasloužilé dílo. Fr. Desenský

Z proslovu br. dr. Rozbořila

Ve své vzpomínce k 28. říjnu dr. Rozbořil popsal radost z osvobození a rozkvět republiky. "Není pochyby o tom, že by se čs. demokracie stále vyvíjela a stále zlepšovala kdyby jí byl k tomu ponechán čas. Čs. zahraniční politika se sama sebou nezhroutila, zhroutila se izolační politika Spojených států, zhroutila se anglická politika evropské rovnováhy mezi Němckem a Sovětským svazem a zhroutila se francouzská politika ústupků před Hitlerovým porušováním Versaillské smlouvy. 15. březen 1939 dokončil dílo Mnichova. Josef Tiso, již den před tím přijal t.zv. "samostatnost" Slovenska v Berlíně z rukou Adolfa Hitlera. Německé armády pak obsadily okleštěné Čechy a Moravu. Ponížení a utrpení českého národa trvalo 6 let. Podzemní odboj doma a válečná účast čs. letců a vojáků v zahraničí vyjadřovaly touhu národa po svobodě. Slovenské povstání v r. 1944 bylo jasným odmítnutím germánské politiky stavět Slovana proti Slovanu. Češi a Slováci opět stáli bok po boku a bili se za společnou Československou republiku."

Br. Rozbořil popsal konec války a co následovalo. "Je nutno dnes vyzvednout dvě události, které nesmírně přispěly k vítězství komunismu. Zastavený postup generála Pattona nám ukázal, že Československo neleží v zájmové sféře Spojených států, což se také potvrdilo v letech 1948 a 1968." Druhou událostí byly volby 26. května 1946.

"Vítězství marxistů ve svobodných volbách potvrdilo, že národ, který ve značné míře přijme cizí ideologii, stane se otrokem cizích zájmů. Naše dějiny od svatých Cyrila a Metoděje až po Tomáše Masaryka jsou bohatou studnicí myšlenek

národních, náboženských a sociálních, na nichž má být postaveno právní, hospodářské a sociální uspořádání naší republiky. Není třeba, abychom se obraceli k cizím ideologiím o radu jak máme žít.

Od neblahého února 1948 až do dnešního dne, t.j. po 35 let, žijí občané Československa v diktatuře komunistické strany a jejich životy jsou kontrolovány státem od kolébky až do hrobu. Nikdo se nemůže vyvinout podle svých schopností a nemůže dosáhnout svých tužeb, pokud neupíše svou duši komunistické straně. A i ti čeští a slovenští komunisté nejednají podle svého rozumu a své vůle, jsou jen oddanými služebníky Moskvy.

Svoboda a pravda jsou dva hlavní pilíře demokracie. Češi a Slováci dnes neznají opravdovou svobodu a nemohou mluvit a slyšet pravdu. Je naším úkolem v zahraničí, ve svobodném světě rozšiřovat pravdu o poměrech v naší staré vlasti, abychom tak odhalili dvojí tvář komunismu, tu propagační a tu skutečnou. A také je naším úkolem rozšiřovat pravdu o svobodném světě v Československu, aby si náš lid uvědomil jak nízký životní standard - po stránce duchovní i materiální - jim přináší t.zv. lidová demokracie. Hlásání pravdy přispějeme ke konečnému osvobození naší staré vlasti, a tím pomůžeme udržet odkaz Tomáše Masaryka, že "pravda vítězí".

Dnes mnozí z nás jsou občany Spojených států, kterým jsme přísahali věrnost. Užíváme plnou osobní svobodu a podílíme se na blahobytu naší nové vlasti. Je velmi pravděpodobné, že se za našich životů nevrátíme do staré domoviny. Proč tedy máme věnovat tolik úsilí, času a peněz pro exilovou práci, která nám nepřinese žádný materiální prospěch či osobní výhody? Máme nezištně pracovat pro osvobození Československa proto, že je to morální závazek - dlužíme to Miladě Horákové, generálu Píkoví, Janu Palachovi a tisícům kněží, vojáků, profesorů, studentů, novinářů, politických pracovníků a všem dobrým vlastencům a demokratům, kteří byli usmrceni krutým režimem a kteří byli a jsou mučeni ve věznicích Československa. Hlas těchto hrdinů nemá být umlčen, ani smrti ani žalářem. Proto my ve svobodném světě musíme pozvednout hlas svobody a pravdy, aby oběti našich mučedníků nebyly nadarmo.

Náš hlas bude účinný budeme-li svorní. Svornost znamená jednotu ve věci základní, v naší oddanosti k svobodě a pravdě; svornost také znamená snášenlivost v náboženství, v rozličnosti názorů, v příslušnosti k různým politickým stranám či směrům, v generačním problému atd. Konečně, svornost znamená dobrovitost vůči těm, kteří někdy chybovali.

Učiníme-li dnes při 65. výročí čsl. republiky rozhodnutí spolupracovat ve svornosti, přátelství a vzájemné úctě, nejen že si zpříjemníme svoje životy, ale dosáhneme toho, že někdy v budoucnosti, při oslavě 28. října 1918, nějaký řečník prohlásí, či nějaký novinář napíše o naší generaci:

"Nezklamali, zasloužili se o znovu nastolení svobody a pravdy v Československé republice!" A to bude naší největší odměnou!"

Odbočka "Západní Předměstí"

Odbočka konala svou pravidelnou schůzi, obohacenou programem, 17. října v místnosti Mid America v Ciceru. Schůzi zahájila ses. Vrázová. Zprávu z výroční schůze přečetla tajemnice ses. Bláži Čiháková. Po odchodu ses. Marie Langové a br. dr. Bedřicha Kenta do Kalifornie byli zvoleni noví úředníci a potvrzení staří funkcionáři. Jsou to: předsedkyně Vlasta Vrázová, místopředsedkyně ses. Olga Kovářová, tajemnice ses. Bláži Čiháková a pokladník br. Ladd Vošahlík.

Br. Vošahlík podal podrobnou finanční zprávu. Během roku odvedla odbočka darem ústředně \$900 a dodatečně \$50 za půl stránky plesového programu. Byl to hlavně příjem ze dvou podniků, z večírku o chicagské Filharmonii, mistr Ota Šroubek předvedl film z cesty Filharmonie Evropou, a br. Tony Jandáček

some, our ties are already greatly improved - my visit is one indication of that. But we are not about to write off a single country. We are ready to respond to each to the extent that they are meeting their own people's aspirations, are pursuing their own independent foreign policy and are willing to open up to the rest of the world . . .”.

V jiné části projevu vice president Bush poukázal na to, že se historie Evropy vyznačuje třemi obdobími: renesancí, reformací a osvícenstvím. Rusko se nepodílelo ani na jednom z těchto období, ale Střední Evropa, která zrodila Jana Husa, se podílela na všech třech obdobích. Vice president Bush poznamenal, že tato část Evropy vždy hleděla na západ, nikoliv na východ.

Vice president Bush také použil výroku Milana Kundery, kterým Kundera popsal nynější situaci ve Střední Evropě na poli kultury. Kundera napsal, že 14 let po Chopinově smrti, ruští vojáci, kteří řádili ve Varšavě, vyhodili ze Chopinova bytu ve čtvrtém poschodí, jeho piano oknem na ulici. “Dnes”, řekl Kundera, “celá kultura střední Evropy sdílí osud Chopinova piana”.

Závěrem svého projevu vice president Bush řekl: “. . . I am positive the barriers will come down and that the desire of our neighbors to the East to once more become a full part of Europe will finally, after many hard bitter years, be fulfilled.”

-afa-

Dozvuky tragédie

V American Bulletinu, v září, popsali jsme podrobně výplody tiskové služby z Československa a citovali jsme Lidovou demokracii, která poslušně opakovala lži diktované československému tisku Moskvou. Čtenářka z Nebrasky poslala nám další zprávy z Rudého práva. Začíná to takto: Nové údaje, které se objevují v souvislosti s vpádem jihokorejského špionážního letadla do sovětského vzdušného prostoru, dostatečně prokazují, že šlo o důkladně připravenou provokační akci Washingtonu vůči SSSR.

Zajímavým výmyslem byla zpráva ČTK ze dne 24. září:

Proč neletěl Nixon v KAL-007?

Moskva 24. září (ČTK) - Jihokorejským letadlem na lince KAL-007 měl letět také bývalý prezident USA Richard Nixon, napsala v sobotu Sovětskaja Rossija s odvoláním na západoněmecký časopis Quick. Uvádí, že měl rezervováno místo č. 2 v první řadě, hned vedle kongresmana MacDonalda. V poslední chvíli se však Nixon rozhodl, že nepoletí. Proč? - táže se časopis a místo odpovědi otiskuje jen pár teček.

Kdysi, za své vlády v Bílém domě, Nixon těsně spolupracoval s CIA a s “rytíři pláště a dýky” jiných amerických tajných služeb. Nedostalo se mu varování jako odměny za “staré dobré časy”? Na to může odpovědět jen on sám, tím spíše, že je to v jeho zájmu. Vždyť v očích světové veřejnosti se stává de facto spoluvinníkem velkého zločinu, píše Sovětskaja Rossija.

Nový velvyslanec pro Československo jmenován

President Reagan jmenoval p. Williama H. Luerse novým velvyslancem pro Československo. Mr. Luers působil již jako americký velvyslanec ve Venezuele a zastával funkci prvního tajemníka na americkém velvyslanectví v Moskvě. V r. 1978 zastával funkci Deputy Assistant Secretary of State for Europe, jakož i jiné funkce na americkém ministerstvu zahraničních věcí. Nominace Mr. Luerse musí být potvrzena americkým senátem.

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Pravda zvířazi

Prečítal som si v Nedelnom Hlasateli z 25. sept. t.r. článok pána Juliusa Vigačka “Ani slané - ani masné”. Dozvedel som sa pritom, že sa pripravuje knižné vydanie “Slovensko za druhej svetovej vojny - Slovenská Republika”. Má to byť podľa p. Vigačka pravdivá história dejín Slovákov a Slovenska. Uvidíme. Mám však oprávnené obavy, že to bude niečo podobného, ako článok uverejnený v Nedelnom Hlasateli 26. júla t.r. pod názvom: “Aj dnešný svet má veľkých ľudí - Dr. Jozef Tiso 1887-1947”. Po tomto článku o Dr. Tisovi som sa nemohol zdržať, aby som redakcii Hlasateľa nenapísal, čo si o tom článku myslím. Netrval som však na jeho uverejnení. Nechcel som poškodzovať obchodné záujmy Hlasateľa, a tiež že som presvedčený, podľa mojich 79-ročných skúseností, že pravda nakoniec i tak zvíťazí.

Po shora uvedenom upozornení p. Vigačku o vydaní a prípravách “pravdivých historických dejín” som však nútený žiadať redakciu Hlasateľa o uverejnenie celého textu mojho dopisu.

Vieme, že historikovia bez rozpakov upravujú obraz istých udalostí národného života podľa aktuálnych propagačných potrieb toho ktorého režimu, často i na objednávku. Je však ešte hodne našich ľudí, tu aj doma, ktorí prežili dobu druhej svetovej vojny a môžu podať neskreslené svedectvo o pravde. Ja sám som celé trvanie druhej svetovej vojny prežil na Slovensku. Ako vyšší dôstojník, Slováč, musel som sa hlásiť ešte v marci 1939 v Bratislave na Ministerstvu Národnej Obrany Slovenského štátu. Bol som zaradený, ako šéf veterinárnej služby armády u Ministerstva, až do roku 1940, kedy, v dôsledku reorganizácie slov. armády nastúpil som službu u veliteľstva pozemného vojska, zase ako šéf veterinárskej služby, v mojom rodnom kraji bystricko-brezňanskom. Ako šéf služby, mal som možnosť prísť do styku s ľuďmi rozneho spoločenského postavenia a politického presvedčenia a k svojej veľkej radosi som mohol konštatovať, že prevážna väčšina národa ide svojou zdravou cestou a riadi sa svojim zdravým presvedčením, odlišným od oficiálnej Bratislavy s veľkými a malými nacistickými pozdravmi a večným “Nastráž” a Heil Hitler”. Po všetkých mojich skusenostiach a z lásky k vlastnému národu a rodnému kraju nechcem od vás nič viacej, ale tiež nič menej, než aby ste písali pravdu a nepoškodzovali dobré meno nášeho národa.

Vo Vašich pripravovaných dejinách iste by zaujímala čitateľov pravda z Vašej strany:

1. O vzniku Slovenského štátu, ako na pr. rozpaky Slovenského snemu vyhlásiť samostatný Slov. štát, a to ešte i po priamej hrozbe Hitlera, že nás dá Maďarom.

2. O úlohe Karola Sidora ako jedného z vodcov Hlinkovej Slov. Ľud. strany a jednu dobu zástupcu ministerského predsedu československej vlády, jeho jednaní so zástupcami poľskej vlády a s Nemcami (Seyss-Inqart a Hammerschmidt).

3. O predsedovi Slovenskej vlády dr. Vojtechovi Tukovi, jeho povodu a činnosti vo službách maďarskej spravodajskej služby.

4. O Hlinkovej garde, jej činnosti a účasti na prenasledovaní slovenských občanov židovského povodu, ako aj o masových vraždách počas a po Slovenskom národnom povstaní.

5. O pravde, ako už v marci 1938 Hlinkova garda zabierala nemovitosti zamestnancov českej národnosti, ako ich dopravovali na hranice moravsko-slovenské, kde ich proste obrali o všetko, čo malo nejakú cenu. Ženám dokonca vytrhávali naušnice z uší a strhávali snubné a zásnubne prsteny z rúk, s príslušným doprovodom nadávok a pluvaním po osobách. Mala to byť asi odmena zato, že nám po odchode komunistických hrd Běla Kuna pomáhali postaviť Slovensko hospodársky a administratívne na nohy.

Prosíme, oznamte včas zmenu adresy!

Doplácime poštę poštovné za vráćení nedoručeného časopisu.

6. O pravde o vysídlení slovenských občanů židovského povodu. Slovenský štát platil 500 (pat' sto) nemeckých mariék za smrť svojho občana, len preto, že jeho matka bola židovka. 57,628 tisíc duší bolo zamordovaných v plynových komorách a upálených, so schválením zákonodárneho snemu Slovenského štátu (zákon čis. 68/42 o vysídlení židov). Niet snád' na svete ani jedného civilizovaného národa, ktorý by sa mohol pochváliť zákonom, aký vydala slovenská vláda 9. septembra 1941 pod čis. 198/1941, ktorým upravovala legálny štatút slovenských židov. Bolo to pluvanie na všetky pravidlá ľudskosti a vzdelanosti, a predčila svojou krutosťou i samotné zákony nacistov. Zachránil sa len ten, kto mal možnosť uspokojiť nároky Antona Vaška a Baratera SS Dietra Wisliceneho.

7. Zverejnite časté prejavy dr. Tisu, ako sa hrdo hlásil k ideológii nacizmu, ako a prečo podpisoval dohodu Slovenského štátu o pripojenie sa k ose nemecko-taliansko-japonskej, a ako mu 24. júna 1941 Adolf Hitler d'akoval za pripojenie sa Slovenska do vojny po boku nacistického Nemecka. V memoároch Cordella Hulla (volume II, New York 1948, p. 1175) je poznámka prezidenta Franklina D. Roosevelta: "I see by night's bulletin, that the government of Slovakia has declared existence of state of war with the United States."

8. Napíšte pravdu, ako nás vojakov, Slovákov, prezident Tiso posielal proti Polsku, pozdejšie proti Sovietom a nakoniec i proti Američanom a Angličanom v Taliansku.

9. Napíšte tiež pravdu o zverstvách SS a Gestapa na bezbrannom obyvateľstve v Polsku a na Ukrajine, z ktorých poznatkov sa v nás zrodila myšlienka a rozhodnutie brániť sa za každú cenu, čo sa aj stalo za Slovenského národného povstania. Pravdu o žiadosti dr. Tisu o Hitlerovu pomoc proti slovenským povstalcem, a o výčinoch a zverstvách SS a ich pomahačov z Hlinkovej gardy, o ktorých svedčia desiatky vypálených slovenských obcí, kopy mrtvol povražděných mužov, žien a detí. Sú dodnes zachované doklady, mená a počet zavražděných na Bukovinách u Turčanskeho Sv. Martina, masové hroby v Turčeku, v Banskej Bystrici pri Mičinskej ceste, v Kremničke, v Nemeckej, na Ponikach, v Slovenskej Lupči, Donovaloch, Motyčkách, v Kováčovej u Zvolena, v Kremnici, v Novej Bani, v Prievidzi, Ilave, Žiline, Trenčíne, Ružomberku, Trstenej, a v Petržalke. Môžete si zistiť ich mená, náboženskú a národnú príslušnosť, že to neboli len židia alebo partizani, ale väčšinou riadni občania, Slováci.

Iste dobre viete, kol'ko slovenská vláda musela zaplatiť Nemcom za ich priateľskú pomoc vraždiť povstalcov a slovenských občanov. Bola to maličkosť, len 700 milionov korun mesačne.

Najdú sa jednotlivci, ktorým výčiny nacistov a gardistov nič nehovorí. Nepohnú ich svedomím a sú ochotní všetko omľúvať. Je však známe, že cez toto všetko Demokratická strana v čele s predsedom Slovenskej národnej rady dr. Lettrichom žiadala prezidenta dr. Beneša o milosť pre dr. Tisu, zrovna tak ako to žiadali slovenský luteránsky a katolícky biskupovia, ba dokonca i sám pápež Pius XII. (Pápež Pius XII prijal 29. júna 1945 Karola Sidora na audienciu, pričom mu pripomenul, že dr. Tiso ako kňaz nemal prijat' funkciu prezidenta Slovenského štátu, že ho včas varoval, ale márne.) Prezident Beneš byl ochotný milosť dr. Tisovi udeliť, narazil však na odpor a rozhodnutie Československej ústredn. vlády, vedenej komunistami. Ja som za svoju osobu dr. Tisovi nemohol odpustiť Banskú Bystricu, kde hned' po páde mesta slúžil slávnou omšu za víťazstvo nacistov nad Slovákami, účastníkmi povstania a vyznamenával osobne SS-manov v prítomnosti SS-Obergruppenfuhrera gen. Hermana Hoffle, slovenskými vojenskými krížmi, a to v dobe, keď na Mičinskej ceste a v Kremničke vraždili SS-mani spolu s gardistami deti a ženy (vyše 500 zavražděných). Presne v tejto dobe prechádzal som s plk.

Júliusom Noskom cez rozvodnený Hron v tesnej blízkosti Bánskej Bystrice. Počul som a videl som. Táto vidina povražděných žien a detí ma bavila akýchkol'vek pochybností, že dr. Jozef Tiso si bol sám strojom svojho osudu.

Bez slobody a pravdy niet spokojného života ani pre jednotlivca ani pre národ. Spory medzi nami Slovákami škodia národu a pomáhajú komunistom.

Po zdařilé akci etnických skupin Ottawa zamítla Sověty inspirované bezatomové pásmo 9:7!

Sovětská zákeřná "mírová" a desinformační propaganda, s ročním rozpočtem 3 miliardy dolarů a 50 tisíci placenými sovětskými agenty, začala již před 2 lety plnit svůj úkol a plán, rozvržený na deset let: oslabit obranu svobodného světa, odzbrojit Západ, rozbít spojeneckou jednotu a NATO a popudit veřejné mínění proti Spojeným státům! Po bezvýznamné, účel však splňující propagandě "Referendum za odzbrojení", nyní stále stupňované, hrozící propagandě proti zkouškám raket na kanadském území (schválené kanadskou vládou teprve dne 15. 7. t.r.) a proti umístění amerických raket v Evropě, vše to zdárně plněné "mírovým" hnutím převážně Sověty inspirovaným a financovaným. Sovětský svaz vnucuje nyní Kanadě a evropským zemím 25 let starou myšlenku Sovětů: Bezatomové pásmo pro kanadská města, nakonec pro celou Kanadu! Nezkušení (pokud nejsou komunisty) členové městské rady v Torontě, Regině a ve Vancouveru této "bezatomové" propagandě podlehlí a pro svá města bezatomové pásmo odhlasovali. V hlavním městě Kanady, kvůli celosvětové sovětské propagandě, se tak mělo stát dne 6. července t.r. To ztroskotalo, díky včasnému zásahem jednotlivců i organizací. Prohlásit město za "bezatomové pásmo" znamenalo: v rámci města zakázat výrobu nukleárních zbraní a jejich součástí, jejich zkoušení, skladování, použití a transport (vlak by nemohl projet městem!) atd., čili naprosté ochromení a tím i zničení obrany země naší a našich spojenců a tak by nás dostaly Sověty do krutého otroctví - bez jediného výstřelu! Tomu se musí rázně a v naprosté jednotě čelit!

Mluvčí a ředitel nově ustanovené organizace "Canadian Council for Peace in Freedom" v Torontě, major v.v. Jan Hásek, napsal ihned otevřený dopis starostce města Ottawa Marion Dewer. Varoval v něm městskou radu před schválením bezatomového pásma pro Ottawu. The Citizen přinesl o tom obsáhlý článek (29. 6. str. 20 "Ottawa warned against nuclear-free zone idea") s odůvodněním, že by to byl čin proti našim spojencům v NATO, včetně Spojených států. Hásek vešel ihned ve styk s našimi krajany a odbočka Čs. národního sdružení za obětavého vedení úř. místopředsedy Oktaviána Pohla a neúporné Kanadanky Lesley Powelly a dalších spolupracovníků bylo zmobilizováno téměř 15 etnických skupin, které projevíly souhlas s memorandem, které bylo ihned doručeno městské radě v Ottawě a Marion Dewer. V memorandu se žádalo zamítnutí bezatomového pásma pro Ottawu. Dopisy s podobným obsahem byly zaslány městské radě a některým členům rady mnohými jednotlivci. Memorandum splnilo svůj účel. Rychlý zásah všech etnických skupin i jednotlivců přinesl dne 6. 7. (na den Jana Husa) vítězství pravdě: Městská rada Ottawy zamítla návrh na bezatomové pásmo v poměru 9:7. Nebýt této rychlé, společné akce, sovětská propaganda by vyšla vítězně a zneužila by kladného rozhodnutí pro své propagační a výbojné cíle v Evropě. Toto rozhodnutí bylo příznivě přijato zvláštními články a redakčním komentářem v The Citizen a ve státním rozhlasu CBC i s dalšími interviewy s Oktaviánem Pohlem a jinými účastníky schůze městské rady.

Nutno zaznamenat, že den před schůzí městské rady, dne 5. 7., nám vydatně pomohla redaktorka The Citizen Louise

Crosby, která po rozmluvě s námi napsala den před schůzí obsáhlý článek "Groups lobby against nuclear-free zone plan", (5. 7., The Citizen). V článku jmenuje mnohé organizace tuto funkci podporující a důvody, proč tak činí. Dále uvádí slova Lesley Powell vzácné kanadské pracovnice, že iniciátorem memoranda bylo Československé národní sdružení a nově vytvořený "Canadian Council for Peace in Freedom". V článku je dále uvedeno, že ottawská odbočka rady porobených národů reprezentující devět zemí ze střední a východní Evropy připravila též zvláštní dopis pro městskou radu a že její sekretář George Korwin zdůraznil, že nebude mír v Evropě, dokud země jako Polsko a Maďarsko budou Sověty porobeny.

V předvečer schůze městské rady televizní stanice CTV vysílala dne 5. 7. rozhovor s úř. místopředsedou odbočky Čs. národního sdružení Oktaviánem Pohlem a opět dne 6. 7. po schůzi městské rady též na televizi CTV dne 6. 7. a na státním rozhlase CBC ve čtvrtek dne 7. 7. Na státním rozhlase CBC měl projev major Jan Hásek a to dne 6. 7. a funkcionář odbočky ČSS ing. I. Strážnický měl na televizní stanici CTV dne 7. 7. rozhovor o dojmech a výsledku zamítnutí bezatomového pásma městskou radou Ottawy.

Poučení je toto: jsme uprostřed boje, který byl Sověty mistrně připraven a plánován k oslabení a zničení naší obrany, k rozložení a zničení našich mravních a duchovních sil. Jdeme do těžkých bojů. Sověty podněcované, agenty vlivu organizované a placené "síly" mírového hnutí připravují pro další měsíce drtivou ofenzívu. Mají pro ni mocné pomocníky i ve sdělovacích prostředcích, jak to naznačil A. Sacharov, které se snaží s úspěchem zkorumpovat. Vidíme to hlavně i v Kanadě. Píše se o tom, že většina Kanad'anů je proti zkouškám raket v Kanadě. Zamlčují pravdu, neboť nyní je přes 60 procent pro zkoušení raket. Kanadský parlament hlasoval 213:34 v debatě o zkoušení raket, poslanec W. Baker hlásí, že v jeho volebním kraji je přes 65 procent pro zkoušení raket. Přesto, tisk, CBC, CBC TV Journal soustavně tvrdí, že 52 procent je proti zkouškám raket v Kanadě. - Není to známka infiltrace, jak ji má na mysli A. Sacharov? Proto: Musíme být bdělí, přejít do útoku pravdou: Sovětský svaz je viníkem dnešního světového napětí. Musíme jej donutit, aby plnil dohody, aby ze všech zemí odešla sovětská vojska, aby Sověti skončili svou podvratnou činnost, terorismus a infiltraci a lidstvo mohlo nastolit "pásma míru, svobody, pravdy a humanity!"

Ota Hora, Ottawa, z Věstníku Čsl. sdružení v Kanadě, říjen 1983

Jubilejní kongres exilového Pen Clubu

Exiloví autoři protestují proti věznění spisovatelů v Československu a proti konfiskaci jejich prací

Exilový Pen Club, sdružující spisovatele, kteří žijí v Německé spolkové republice, v Rakousku a ve Švýcarsku, oslavil 30 let trvání mezinárodním sjezdem ve dnech 24.-28. srpna v zámečku Eichholz u Bonnu. Na pořadu byla diskuse o politické emigraci a o literární současnosti v exilové literatuře. Z obsáhlé diskuse vzešly protestní rezoluce, z nichž se dvě týkaly Polska. První odsuzuje zákaz Svazu polských spisovatelů ve Varšavě, druhá rozpuštění předsednictva polského Pen Clubu. Ve třetí rezoluci, která se týká Československa, exiloví spisovatelé protestují proti věznění českých a slovenských spisovatelů a žádají, aby Státní bezpečnost okamžitě vrátila rukopisy, jež spisovatelům při domovních prohlídkách ukradla.

Ve volbách činovníků byl zvolen předsedou exilového Pen Clubu někdejší zástupce šéfredaktora Lidové demokracie v Praze, dr. Rudolf Strobinger, spisovatel a televizní autor.

Generálním sekretářem opět literární kritik a spisovatel dr. Antonín Kratochvíl z Mnichova. Ve výboru je patnáct autorů z

Československa a členem výboru je i bývalý předseda maďarské sekce Svazu slovenských spisovatelů.

Proč jsem odešel z Československa

Na tuto otázku, položenou mu rozhlasovou stanicí Svobodná Evropa, odpověděl Vít Hrubín, syn velkého českého básníka, takto:

Když mám na to odpovědět, tak asi proto, že za dobu mého ani krátkého, ani dlouhého života prošla komunistická strana v Čechách a já chtě-nechtě s ní, ač bezpartajní, zhruba téměř čtyřmi proměnami. To první údobí, to bylo budovatelské nadšení. Tenkrát byli úderníky snad i kati. Asi to nebylo tenkrát nejlepší; byl jsem dítě, ale aspoň každý věděl, kdo je kdo, na koho si máš dát bacha, komu věřit a tak. O druhé období, to byla zase éra skepse k praxi komunismu, ale zároveň trvalo nadšení k jeho ideálům a jeho klasikům. Ovšem, spíš než v nápravu řádu to vyústilo v sebemrškačskou lítost a v mesiášský komplex. Zase jednou my Češi světu ukážeme. Dali jsme mu Husa, dali jsme mu světové výstavy, teď narobujeme Marxe na Masaryka a uvidíte, jaký to bude ráj. Ale místo ráje přišel srpen. A pak přišlo třetí období - komunisté se stali spiklenci. Už neřikali, soudruhu, na které straně barikády stojíš? Ale říkali, podívej, já tě chápu, ale z toho, co tu děláš, by mohl být pěkný průser. Atd., atd. A potom hned přišlo údobí čtvrté. To bylo zatím poslední, kdy se ze spiklenců stali absolutně nepokrytí, cyničtí grázlové. Není to tak dávno, co říkal šéf jedné redakce v československé televizi: "Člověče, co si to dovoluješ, víš co jsi? Jsi můj majetek!" A já na rozdíl od toho nešťastného postiženého nejsem ani známý, a možná ani ne umělec, ale rozhodně nechci být něčím majetkem. Tak proto jsem tady.

Vít Hrubín, až do loňska režisér písňových žánrů v čs. televizi, využil zájezdu na Kypr k emigraci. Žije nyní v Hollywoodu. (České Slovo)

Vzpomínka na 28. říjen 1918

Z deníku Marie Šircové

Konečně přišel ten velký okamžik, kdy na nás paní domácí z pavlače v druhém patře volala: "Paní Šircová, paní Šircová, je konec války, právě teď jsme to slyšeli hlásit!" To bylo radosti, celý můj dům byl na nohou. Ta nesmírná radost!

Hned po obědě jsme se vypravili s Miluškou v kočárku (provdanou Ferjenčíkovou) na procházku na nábřeží. Tehdy se to ještě jmenovalo Františkovo. To bylo již zaplaveno jásajícími davy lidstva. Celá Praha jásala, ale ne jen ten jeden den. Snad týden to trvalo než nastal na ulicích zase normální provoz. Ale ten první den je nezapomenutelný. Lidé se objímali, smáli, zpívali, strhávali vojákům "jablíčka" z vojenských čepic (byly to knoflíky s písmeny F.J.I.). Když jsme přišli k Národnímu divadlu, právě shazovali lidé ohromného rakouského dvouhlavého orla do řeky s mostu divadla. Přinesli jej z policejního ředitelství v Ferdinandovy třídy (nynější Národní). Vltava tenkrát přijala do svých vln více takových památek. Celou noc procházely davy lidí a zpívaly vlastenecké a sokolské písně a nejčastěji tu naši drahou píseň "Kde domov můj a nad Tatrou sa blýská". Už jsme se ji nemuseli bát zpívat. Celý národ jednomyslně tyto dvě písně přijal za svoji národní a státní hymnu. Kdybych žila ještě sto, dvě stě let, nemohu na tyto dny radosti zapomenout. Bylo mi tehdy 15 let. Šla jsem právě do 1. ročníku na učitelském ústavě.

Milúška Šimková v Chicagu . . .

Splnil se sen Milušky Šimkové spatřit největší české město v cizině - Chicago, které budovali a spravovali čeští lidé a podíleli se na jeho rozkvětu a slávě.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CSA FRATERNAL LIFE

(Formerly Czechoslovak Society of America)

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436